

голы: давамъ, думамъ, идѣ, пѣмъ; Отъ едно-
личны-ты: стои ся, пада ся, има, трѣ-
ботно е.

(Ученикъ-тъ ще прѣпише и ще забѣлѣжи въ слѣ-
дующе-то упражненіе кой глаголъ отъ кой залогъ,
видъ, отъ кое наклоненіе, врѣмя, лице, число и
спряженіе е, като слѣдъ всякъ глаголъ напише: дѣйс-
тели или страд. или срѣд. или вѣзв. или вѣзвзм. или мнѣ-
стоим. за залозы-ты; опрѣд. неопрѣд. множеств. е-
днокр. за видове-ты; изъясн. повел. съсл. подчин. за
наклоненія-та; наст. прѣх. пр. опр. пр. неопр. пр.
отн. отд. пр. вѣд. опр. вѣд. неопр. за врѣмена-
та; 1-во, 2-ро, 3-те за лица-та: Ед. или Множ. за
числа-та, 1-во, 2-ро, 3-те, 4-то за спряженія-та).

Ные обычаи родители-ты си. Вы не испол-
няхте длѣжности-ты си. Александръ се ца-
рувалъ въ Македоніѣ. Учителіе ти не награ-
ждать прилѣжатели-ты ученици. Българія бы-
де прѣвзета отъ Аспаруха. Азъ желаю дабѣ-
ждъ извѣстенъ за васъ. Дохожданіе-то на И-
суса было е прѣдрѣчено отъ пророци-ты. Про-
рицалица-та ся развалихъ отъ Христіанство-
то. Всякой ся надѣва за добро. Ные сѣмъ лѣ-
жимъ. Годины-ты ся минувать. Всякой глѣда
да ся нахрани. Небе-то ся заоблачи, щере вали.
Вчера цѣль день гърмѣ. Млади-ти сѣмъ долж-
ни да учять. Истина-та вѣсторжествува на
кривдѣ-тъ. Зли-ти челоуѣци сѣмъ были прѣ-